

154 jelenség került elő, aminek nagy része cölöplyuk. A leletanyag nagy részét kerámiatöredékek adták, tárolóedények, tálak, fazekak, szitulák töredékei, valamint edénytöredékekből kialakított orsókarikák és rosszul kiégetett nehezékek. Egy csiszolt kőeszköz, és néhány fémtárgy is előkerült. A település korát a leletanyag elsődleges vizsgálata alapján a La Tène D időszakra tehetjük.

Feltételezhetően a kelta telep DNy-i, Ny-i szélét sikerült meghatározni, valamint feltételezhető, hogy a településtől D-re futó római út jelenti a lelőhely D-i szélét is. Azonban mind É-i, mind K-i irányban folytathatódnak a régészeti jelenségek, melyeket a további építkezések veszélyeztethetnek.

Munkatársak: Kelbert Krisztina, Kolonits László, Vágus Milán, Kőszegi Ádám, Hekli Hajnalka, Vámos Gábor régésztechnikusok, Derdák Ferenc geodéta és Isztin Gyula régésztechnikus, geodéta.

FARKAS CSILLA

529. Szombathely, Ernuszt Kelemen út 27. (KÖH 72303)

(Vas megye) Kk

2009. december 1–4. között a Vas Megyei Múzeumi Igazgatóság régészeti szakfelügyeletet végzett a telken (3953 hrsz.). A terület zárt belső építési telek, korábban itt lakó- és gazdasági épületek voltak, így a talaj felső része szinte végig bolygatott, újkori törmelékkel volt tele. Az altalaj sárga agyag. Az építendő épületek alapjának egy 40 cm széles, kb. 90 cm mély árkot ástak. Az alapok viszonylag sűrűn behálózták a területet. A felső talaj nagy része újkori törmelékkel töltött, ill. bolygatott volt. A Ny-i ház külső falánál, a telek kerítésének ÉK-i sarkától 31 m-re Ny-ra, a ház É-i kerítésétől 2,16 m-re D-re egy a sárga altalajba legalább 35–40 cm-re mélyedő, kb. 170 cm átmérőjű gödör nyomait figyeltük meg. Felső részét újkori bolygatás zavarta. Betöltése barna, laza humuszos. Leletanyagából 15–16. századi kerámia, és újkori anyag is előkerült. Az objektum K-i része az épületen kívül esik. Feltételezhető, hogy a területen 15–16. századi objektumok vannak, amit az újkorban a lakó- és gazdasági épületekkel jórészt elpusztítottak. A területen más régészeti jelenséget nem tapasztaltunk.

FARKAS CSILLA

530. Szombathely, Ízisz-szentély (KÖH 22803)

(Vas megye) Rő

Az Iseum rekonstrukciójához kötődő, 2008-ban megkezdett munka folytatásaként 2009. október 19. és december 15. között régészeti terepkutatást végeztünk. A feltárás teljes egészében a leendő múzeumi épület és a romkert kivitelezéséhez kapcsolódott. Ennek gerincét a tervezett közműárkok nyomvonalának feltárása, ill. az udvart egykor keretelő porticusok helyén létesítendő

U alakú múzeumépület alaptestei helyének feltárása jelentette. Az alaptestek három sorban, a római fal-szerkezetek vonalában helyezkednek el oly módon, hogy a pillérek külső sora az egykori templomegyüttes külső határoló falán, a középső sor a cellák homlokzati falán, míg az udvar felé eső belső sor az egykori udvari porticusok oszlopalapozásai és lépcsősorai fölé esnek. A szorosan vett régészeti feladatokkal párhuzamosan folyamatos régészeti-műemléki szakfelügyeletet láttunk el szinte az egész építkezés területén.

Alaptestek a szentélyudvart keretelő É-i, Ny-i és D-i porticusok, ill. cellák helyén

Az udvart három oldalról keretező porticusok helyén tervezett kiállítótér alapfalai az egykori római falak vonalában épülnek, így azok alaptestei az ókori alapfalakra, azok hiányában az egykori római alapárokba kerülnek. Az összesen 69 alaptestből a 2008-as ásatási évad alatt már nyolcat megkutattunk, az idén további 31, ásatással mindeddig nem érintett pontalap szondaszerű feltárását végeztük el.

Alaptestek az É-i épületszárnyban

A szélső sor alaptesteit kivétel nélkül a viszonylag magasan épen megmaradt római falra alapozták. A cellasor K-i részén az egykori műemlékes épület húzódott, ill. a 2007-ben feltárt 33/C szelvényünk már érintette az É-i templomfal vonalát, ezért itt csak régészeti szakfelügyeletet láttunk el a visszatöltött föld gépi eltávolítása során.

A középső sor alaptestei a római cellafal nyomvonalára kerültek. A cella homlokzati fala csak nyomokban maradt fenn, míg az előcsarnok ehhez csatlakozó Ny-i homlokzati fala viszonylag épen, magasan került napvilágra. Ez a fal azonban D felé haladva néhány méterrel arrébb csak az alapig kitermelt falkiszedés formájában jelentkezett.

A belső sor alaptestei helyének kutatását a Hajnóczi-féle műemlékes falkiegecszítések eltávolításával kezdtük. A római falat, szinte az É-i traktus teljes részén, már csak alapig kiszedett formájában találtuk meg. Kivételt képeznek ez alól a B1-2 alaptestek (közvetlenül az előcsarnok Ny-i zárófalánál), amelyek helyén jó állapotban maradt meg a porticus lépcsősorának és oszlopsorának összeépített alapfala. Az idei kutatások igazolták az építési periodizációra tett korábbi megállapításainkat: ezt a falat az előcsarnok Ny-i homlokzati falának építették neki. Ez utóbbi, mintegy 1,8 m vastag falazat pódiumszerűen húzódott az előcsarnok udvari fala előtt. Sikeresen dokumentálhattuk a fal sajátos építéstechnikáját is: a fal külső (udvari) falsíkját előbb kb. 30–35 cm vastagon köpenyszerűen felfalazták, majd utána töltötték meg kővel és habarccsal a mögötte lévő vastagabb sávot.

Alaptestek a Ny-i épületszárnyban

A Ny-i szárny alaptestei nagyrészt már korábbi években megkutattott területekre estek. Így itt mindössze